

at gennemføre Conseqventsen i det forønskede Forhold.

Hvad de enkelte Hovedposter paa Udgifts- siden angaaer, skal jeg ikke opholde mig ved de 2de første Poster, Hans Majestæts Civil- liste, som er fassat ved kongl. Resolution af 30te Mai s. A., og det fyrstelige og kongelige Husets Appanager, hvorom en særlig Lov er forelagt Thinget. Hvad Statsraadet angaaer, da hverken onsker eller anseer Ministeriet det hensigtsmæssigt, at der skeer nogen Forandring med Hensyn til det Deconomiske, saalænge Kri- gen varer; men Ministeriet har troet aabent at burde forelægge Rigsdagen sine Anstuelser om hvad Landets Værdighed fordrer, naar Freden er indtraadt, med Hensyn til Stats- raadet saavel i og for sig, som naar man seer hen til andre Lande, som heri have Noget til- fælles med Danmark, s. Gr. Norge. Hvad Udenrigsministeriet angaaer, da omfatter det Udgifter, som i alle Lande ere Gjenstand for stadig Kritik, idet der altid spørges om den Nytte, som vore forholdsvis store Diplomater stifte, og som ikke altid bestemt lader sig paavise. Dette er nu engang en Følge af hele Euro- pas Forhold, at det ikke kan være anderledes; det er altfor vanskeligt for et saa lille Land som Danmark derfra at emancipere sig paa eengang. Hvad navnlig disse Udgifter an- gaaer, kunde det maaskee synes dobbelt misligt at bevilge dem, fordi man kan være tilbøjelig til at finde, at Danmarks Diplomatie, i For- hold til hvad det koster, kun har gjort Landet liden Nytte. Jeg er imidlertid beredt paa en saadan Kritik og skal tillige bede erindret, at der gives Tilstande, som ere saaledes, at Ver- dens allerfløgtigste Hoveder, om de end stode til Danmarks Naadighed, ikke vilde have kun- net udrette Noget. Jeg raader dem, som ikke mene, at Danmark alene vil kunne seire, til ikke at nægte Regjeringen Midler til at fort- sætte Underhandlingerne. Hvad nu Inden- rigsministeriet angaaer (Bilag Nr. 5), da ligger det i den hele Maade, hvorpaa dette Ministerium er blevet til, at det endnu kun er saa at sige en Samling af Enkeltheder, og de principielle Spørgsmaal for dets Vedkom- mende vil det være vanskeligt at ordne uden en Dis- cussion af disse Enkeltheder; det er ialfald endnu

ikke lykkes Regjeringen ret at gruppere dem under dette Ministerium og der vil rimeligvis medgaae nogen Tid, inden det kan lykkes den at ordne dette Ministerium paa den Maade, som Forholdene kræve. Jeg skal derfor kun fremhæve Lidet af hvad der vedkommer Inden- rigsministeriets Udgiftsposter, idet jeg kun skal gjøre opmærksom paa, at der for dets Ved- kommende kun er bragt saa omfattende Arbej- der i Forslag, og af disse igjen saa godt som alene Betarbejder, da dette Arbejde er af den Slags, at det ikke kan stilles i Bero, og selv med Hensyn til dem har man indskrænket sig til det Nødtørfligste. Den hele Sum, som er opført paa Budgettet for Veivæsenet, Stats- veivæsenet, udgjør saaledes omtrent 300,000 Rbd. Jeg turde ogsaa bede bemærket, at det af Motiverne fremgaaer, at det er Regjerin- gens Hensigt at foreslaae Porcellainsfabriken hævet med Aaret 1851. Endeligt turde jeg fremhæve, hvorledes det offentlige og civile Hævevæsens Ordning fremgaaer med den største Nøiagtighed af Indenrigsministeriets Budget. Hvad Justitsministeriet angaaer, da har den Omstændighed, at Domstolenes frem- tidige Forhold ikke endnu ere regulerede, med- ført, at Regjeringen ikke endnu har gjort noget saadant Forslag til Ordningen af Domstolenes, navnlig maaskee af Høiesterets oconomiske Stil- ling. Jeg skal, hvad dette Ministerium angaaer, endvidere fremhæve, at Straffeanstalterne, en Foranstaltning, som jeg haaber at Rigsdagen vil billige, ere gaaede over fra at være pro- vindsielle til at være Statsanstalter. Om Cul- tusministeriet gjælder en væsentlig Deel af hvad der er anført om Indenrigs- ministeriet; ogsaa for dets Vedkommende har det første Budget maattet indskrænke sig til den muligt nøiagtige Fremstilling af En- kelthederne med de uomgængeligt nødven- dige Forandringer. Cultusministeren vil for- beholde sig til næste Gang Budgettet forelæg- ges at sørge for en mere sammentrængt Frem- stilling; denne Gang have Omstændighederne forhindret det. Hvad Krigsministeriet an- gaaer, da vil det letteligt bemærkes, at det for en væsentlig Deel er meget summarisk, og som jeg troer, af let begribelige Grunde, men jeg troer endvidere at burde fremhæve, at Krigs-